ANUL VI. — No. 1417

EDIŢIA A DOUA

VINERI 22 IANUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In **Bucureşti** la casa Administraţiei.
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Treï luni „ 8 „ „ „ 18

Un numĕr în străinĕtate 15 banï

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti Române! de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administraţie şi **la toate oficiele de publicitate.**

Anunciurï la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . 2,— leï „
„ „ II . . . . 3,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leï rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEÏ, — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEÏ, — No. 16

Inaintările în armată

Halul conservatorilor

Modificarea legei sanitare

Muzicantul surd

Blana Spânzuratului

Bucureşti, 21 Ianuarie 1893

INAINTĂRILE IN ARMATĂ

Monitorul familieï Lahovary, *L'Indépendance Roumaine*, anunţă în numĕrul sĕŭ de alaltăieri, că, în urma unor disposiţiï luate la ministerul de rĕsboiŭ, nu se va maï face nicï o înaintare în armată până la 10 Maï viitor.

Această ştire, pe care avem tot dreptul de a o crede întemeiată, este menită a provoca o adevĕrată desnădăjduire în rîndurile ofiţerilor, carï aşteaptă de atâta timp înaintările.

Precum se ştie, înaintările acestea trebuiaŭ să se facă încă la 28 Noembrie, aniversarea căderei Plevneï. Ele aŭ fost însă amânate sub pretextul cununieï luï Ferdinand Hohenzollern, pentru ziua de 10 Ianuarie, apoï pentru 24 Ianuarie, data sosireï mirilor Românieï (?) în Bucureştï şi, în sfîrşit, acuma se anunţă din noŭ amânarea lor pentru 10 Maï, adică peste şase lunï de la data la care ele trebuiaŭ să se facă.

Această mĕsură provoacă o adevĕrată turburare, căcï ea frustrează pe ofiţerii cu drept de înaintare în acest an cu un termen întreg, adecă cu şase lunï. Pe când, până astăzï, înaintările principale se făceaŭ de două orï pe an: la 10 Maï şi la 28 Noembrie; anul acesta ele nu s'aŭ făcut de cât o singură dată, la 10 Maï.

Cauza acestor amânărï repetate şi maï ales a acesteï frustrărï comise de ministrul de resboiŭ în paguba ofiţerilor cu drept de înaintare este cunoscută aproape de toţï ceï interesaţï. Generaluluï Jack Lahovary, sub administraţia căruia armata a ajuns un fel de bâlciŭ de favorurï de toate sexurile, voeşte cu orï-ce preţ să înainteze pe câţï-va favoriţï aï săï saŭ aï favoritelor sale. Insă unele din aceste înaintărï sunt ilegale, iar altele provoacă nemulţumirï serioase şi chiar neînţelegerï adâncï în sinul consiliuluï de miniştri. In special una din aceste înaintărï, o înaintare la gradul de general, nu este pe placul Regeluï, iar ministrul de rĕsboiŭ ţine la ea cu orï-ce preţ.

De oare-ce atât Regele cât şi guvernul sunt astă-zï prea ocupaţï cu aranjarea mascaradeï dinastice de la 24 Ianuarie, eï şi-aŭ înăbuşit neînţelegerile şi aŭ amînat soluţiunea lor pentru vremurï maï liniştite.

Jack Lahovary, care ştie că de aceste înaintărï atârnă portofoliul sĕŭ ministerial — căcï el are angajamente solemne luate faţă cu un colonel, care îl ţine în palmă şi care l-a ameninţat, că dacă nu va fi făcut general, va da de gol lucrurile grave — generalul Jack, zicem, a căutat să scape prin tangentă.

El ştie prea bine că Regele nu va semna decretul pentru înaintarea colonelului în chestiune şi că, prin urmare, va fi silit să se retragă din minister, ca unul ce nu se maï bucură de încrederea Suveranuluï; pe de altă parte, dacă nu se va ţine de angajamentul luat faţă cu acel colonel, Jack riscă să piardă maï mult de cât portofoliul. De aceea, pe când toţï se ocupă cu aranjarea festivităţilor dinastice, ministrul de rĕzboiŭ, printr'o trăsătură de condeiŭ, amână înaintările până la 10 Maï, ca să înlăture pentru moment atât conflictul cu Regele, cât şi ruptura cu colonelul în chestiune.

Când e vorba de portofoliŭ, orgolioasa dinastie Lahovary e în stare să rabde orï ce ruşine, numaï să nu piardă puterea. Insă primejdia, dacă e amânată, nu este încă definitiv înlăturată şi generalul Lahovary trebue să se gândească la proverbul românesc: *De ce ţi-e frică, nu scapi!*

Acuma, după ce am explicat — după versiunea cea maï acreditată — motivul amânăreï înaintărilor, câte-va reflecţiunï se impun şi ele de sigur vor corespunde gânduluï majorităţeï corpuluï ofiţeresc.

Sub regimul actual, legea înaintărilor în armată, a devenit o batjocură. Soarta ofiţerilor nu maï e legată de meritele lor, de drepturile lor incontestabile, ci de intrigele de culise, de tripotagiile din anticamera palatuluï. Ce vină aŭ ofiţeriï, dacă Jack Lahovary e legat de păcatele sale până într'atât, în cât soarta sa depinde de tăcerea interesată a unuï colonel? In virtutea căreï legï sunt datorï eï să plătească poliţele ministruluï de rĕzboiŭ cu drepturile lor sfinte?

Ministrul de rĕzboiŭ şi întreg partidul conservator nu trebue să uite un lucru: Guvernul liberal a căzut în urma unuï pronunciamento militar, instigat de conservatorï.

Exemplul dat chiar de dânşiï, lor le poate fi fatal.

Cine trage sabia, de sabie va pieri.

Un ofiţer.

A se vedea „Ultime Telegrame“ la pagina III.

INSTANTANEE

G. Sterian

Scurt şi gros; picioare în formă de leucă, mers legănat şi greoiŭ. Oacheş cu barbă neagră bine îngrijită.

Graţie administraţieï catargiste, representant al colegiuluï II de Bacăŭ în Cameră. Ales ca junimist, printr'un *salto-mortale* foarte uşor a trecut în clica Lahovaristă. De alt-fel în politică n'are absolut nicï un rol.

Unul din ceï maï bogaţï oamenï din Bacăŭ; e milionar.

Architect şi inginer de ocasie şi ca atare ales în comitetul teatruluï Naţional, unde s'a pus în evidenţă prin traducerea slabă a pieseï luï Shakespeare *Visul uneï nopţi de vară.*

Semne particulare: E organisatorul pompelor funebre de la 24 Ianuarie.

Dridri

Halul Conservatorilor

Conservatoriï aŭ ajuns într'o stare de decrepitudine neauzită. Pentru a se menţinea la putere, fac tot ce le cântă Regele, chiar cu preţul de a'şi bate joc şi a'şi râde de dânşiï. Astfel, cu nunta luï Ferd'l la Sigmaringen, câte umilirï şi înjosirï nu aŭ suferit conservatoriï noştri.

Inchipuiţi-vĕ că, la masa nuntaşilor, eraŭ faţă: Primul-ministru al ţĕreï, D. L. Catargiu, D-nil Gh. Cantacuzino şi G. Manu, preşedinţiï corpurilor legiuitoare. Eï bine, Regele nu a lăsat pe nimenï din eï să ţie vre-un toast, ci El singur a voit a vorbi în numele ţĕreï.

Această purtare a Regeluï faţă de conservatorï este scandaloasă. Din două lucrurï unul: orï Regele se îndoeşte de capacitatea intelectuală a D lor Lascar Catargiu-Manu-Cantacuzino, saŭ a voit să le arăte că El e Stăpânul.

Purtarea Regeluï maï este şi necuviincioasă din causă că El ridicênd toastul a făcut-o în familie şi nu se poate lăuda că a vorbit în numele Ţĕreï.

Alt ceva maï noştim, dar tot odată şi maï revoltător pentru conservatorï. In actul de căsătorie, D. L. Catargiu a iscălit alăturea cu D Kalinderu, omul şi sluga Regeluï. Eï vĕ place? Va să zică Regele consideră guvernul Ţĕreï ca pe oamenii luï personalï, căcï îï confundă pe toţï la un loc.

Ce ruşine pentru conservatorï! Regele îşi bate joc de dânşiï. In ce hal aŭ ajuns conservatoriï!

Şi aceasta pentru a se ţinea la putere.

Fiţï siguri, D-lor conservatorï, că veţï maï înghiţi multe hapurï.

Argus.

O întrebare

Ştiŭ D. Lascar Catargiu, ministru de interne, şi maï ales D. Alex. Marghiloman, fost avocat, astă-zï ministru de justiţie, că în judeţul Ialomiţa, pe moşia Cioroiŭ, proprietatea luï Ştefan Petrovicï Armis, sunt patru sute de săteni pentru carï legea rurală din 1864 nu a existat, căcï până astă-zï — adică după 28 de anï — nu s'a aplicat încă?

Acest fapt nu constitue oare culmea scandaluluï administrativ şi a unuï scandal judiciar?

Monitorul Oficial **are cuvêntul.**

A. V. B.

Primul-ministru şi Românii de dincolo

Ştiam noï de mult că în cabinetul actual conservator se află şi un corespondent al ziaruluï englez *Times*, D. Take Ionescu. Nu ştiam însă că acest corespondent este saŭ prea prost saŭ prea pişicher.

Iată în adevĕr ce citesc în *Times*:

Nï se scrie din Bucureştï cum că e probabil că D Lascar Catargiu, preşedintele consiliuluï, cu ocaziunea întrevederei recente ce a avut cu Frantz Iosef ar fi reuşit să explice Imperatuluï intenţiunele guvernuluï sĕŭ care doreşte să obţie o ameliorare a soarteï românilor din Transilvania, în special, în ceea ce priveşte instrucţiunea publică şi legea electorală. O asemenea cerere nu se poate pune într'un mod oficial, dar avênd în vedere relaţiunele amicale dintre Austro-Ungaria şi România, se speră că ungurii nu vor maï persista într'o politică care e de natură a le înstrăina naţiunea română.

Această notiţă, orï cât de neîntemeiate sunt cele cuprinse într'ênsa, are negreşit un scop.

Se ştie că D. L. Catargiu până a nu urca — într'un mod servil dar demn, vorba luï Kinderfus — treptele palatuluï regal, precum şi partidul conservator eraŭ contra tripleï-alianţe. Principala acuzare contra partiduluï liberal era tocmaï politica externă a acestuï partid care gravita spre puterile centrale. La formarea cabinetuluï conservator, presa tripleï-alianţe era chiar ostilă D-luï L. Catargiu ale căruï antipatiï pentru puterile centrale eraŭ destul de cunoscute. De atuncï însă lucrurile s'aŭ schimbat cu totul. Regele Carol a impus politica sa personală bĕtrânuluï diplomat (?!) de la Golăşeï şi acesta nu a întârziat de a linge unde a scuipat.

Simpatiile liberalilor pentru tripla-alianţă nu eraŭ atât de exprimate şi categorice cum sunt cele ale actualuluï cabinet român. Aceste simpatiï merg astă-zï până la servilism faţă cu tripla-alianţă. Guvernul conservator este gata să jertfească interesele cele maï vitale ale ţĕreï numaï pentru a complace Suveranuluï care l'a cumpărat şi aliaţilor sĕï.

Se ştie că această politică a conservatorilor — diametral opusă politiceï conservatorilor pe când se aflaŭ în opoziţie — a produs şi continuă a produce o impresie cât se poate de rea în opinia noastră publică; cu atât maï mult cu cât guvernul conservator vinde interesele noastre uneï ţĕrï care asupreşte şi prigoneşte tot ce e românesc.

Spre a maï linişti oare cum spiritele pe de o parte, şi pe de alta spre a arăta influenţa de care se bucură D. L. Catargiu pe lângă puterile centrale, ministrul corespondent Take Ionescu, a publicat notiţa pe care am reprodus-o din ziarul *Times*.

De alt-fel, cine îşi închipuie oare, că D. Catargiu se interesează maï mult de cât de portofoliul şi de puterea pentru care a jertfit şi trecutul sĕŭ cât l'a avut şi încă să aibă curagiul de a vorbi Regeluï ungurilor de ameliorarea fraţilor noştri de dincolo?

A. V. B.

Modificarea legei sanitare

II

Am spus în articolul nostru precedent că starea sanitară a ţĕranuluï nostru e din cele maï demne de plâns, şi că numaï prin o muncă harnică şi pricepută, se poate îndruma rĕul pe o cale de îmbunătăţire.

Am maï spus relativ la proiectul de modificare a legeï sanitare, proiect ce urmează a veni în curînd în discuţiunea corpurilor legiuitoare, că ne aşteptam de la D. dr. Felix, autorul acestuï proiect la o lucrare complectă şi această pretenţiune a noastră e legitimată de cercetările D-sale în privinţa sănătăţeï populaţiuneï noastre, cercetărï care i-aŭ dovedit până la evidenţă că ea se înfăţişează sub cele maï negre colorï.

Dovezile acestea, care ne umplu inima de durere, dovezï, coprinse toate în multele raporturï de inspecţiunï ale tuturor membrilor consiliuluï sanitar superior precum şi ale D-luï doctor Felix, îï impun D-sale, acum când situaţiunea ce o ocupă îï dă putinţa de a remedia rĕul, să-l atace la rădăcină, să nu-l necăjească numaï, dacă ne putem servi de cuvîntul acesta.

Vom vedea cum ştie D. dr. Felix să atace duşmanul, acum e folositor să întărim prin câte-va date statistice constatările atât de dureroase din rapoartele actualuluï director general al serviciuluï sanitar.

Tocmaï avem la îndemână o lucrare intitulată: *Contribuţiunï la Demografia Românieï*, de D. dr. *I. S. Mendonidi* de la serviciul medical al Direcţiuneï generale, de la ministerul de interne.

Această lucrare — care, după părerea noastră ar fi putut fi cu folos cercetată de ceï însărcinaţï, cu prilejul elaborăreï proectuluï de modificare a legeï sanitare — e singura până acuma care ne pune sub ochï, un tabloŭ înfiorător dar nediscutabil, şi nădăjduim, că reeurgend la lucrarea D-luï dr. Mendonidi vom aduce un serviciŭ acelora ce sunt chemaţï a modifica peste câte-va zile legea noastră sanitară, căcï pe lângă cifre propune şi soluţiunï care în mare parte sunt bune de admis. Din diferitele raporte ale medicilor, — şi din alte lucrărï asupra sănătăţeï la sate, noï insistăm asupra lucrărilor şi rapoartelor D-luï dr. Felix, — se dovedeşte că populaţia noastră rurală e decimată tot maï mult de deosebitele boale infecţioase, ca sifilisul, variola, scarlatina, pelagra, lepra, difteria, alcoolismul, etc.

Să vedem acum în ce proporţie îşi exercită ele acţiunea lor distrugătoare.

Servindu-ne de lucrarea Doctoruluï Mendonide, vom întocmi un tabel de mortalitatea produsă de aceste boale, în intervalul de la 1880-1889 inclusiv:

Cea-ce făcênd, avem un total de *seceraţï* în coprinsul ţĕreï:

	1880	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887	1888	1889	Total
Variola	2181	2616	2537	2768	2198	1191	1466	1531	2762	985	20775
Difteria	458	629	859	625	478	515	2466	1196	756	704	7686
Febra tifoidă	493	124	279	216	337	244	175	123	107	—	2183
Disenteria	1495	117	1332	158	760	535	101	721	438	—	5796
Scarlatina	1413	249	809	607	459	525	650	1283	1674	646	7958
Rugeola	215	238	368	1014	3424	460	423	1391	368	523	5224

Tot cartea d-ruluï Mendonidi ne arată că totalul bolnavilor cautaţï în cursul anuluï 1889 în diferitele spitale din ţară şi la consultaţiunï clasându-ï pe boale ce se pot evita prin administraţie serioase aŭ fost:

Boalele tubuluï digestiv, 55,554 bolnavi
Alcoolism . . . . . 9,453 „
Pelegra . . . . . 11,081 „
Impaludism . . . . . 77,727 „
Tuberculosa . . . . 13,231 „
Sifilis . . . . 25,219 „
etc.

Avem un total de bolnavï de 192,355. cifră care remâne în urmă mult de cea adevĕrată, căcï după cum zice însuşï D. dr. Mendonidi, dându-ne pe cât se poate da, cifra deja colosală a bolnavilor de *sifilis*:

Nu e multă vreme de când la noï sub numele de sfrînţie se cunoşteaŭ isolatele casurï de infecţiune sifilitică; astă-zï din cauza uneï nepăsărï culpabilă în ţară la noï se constată pentru anul 1889, 25,219 sifiliticï carï aŭ rĕmas la ajutorul diverşilor medicï saŭ la aşezămintele medicale *civile*, cunoscêndu-se pudoarea excesivă a ţĕranuluï nostru, etc. sunt autorizat să cred că numĕrul sifiliticilor înscrişï în tabelele statistice oficiale şi pe care l'am consemnat în tabela respectivă, este cu mult inferior realităţeï.

In faţă acestor cifre atât de vorbitoare nu putem remâne de cât îngroziţï, şi nu putem de cât să ne închipuim, că ne găsim în situaţia unuï popor cu totul primitiv, în care nu numaï că ştiinţa medicală nu şi-a făcut încă pătrunderea, dar lipseşte chiar cel maï mic simţiment de proprie conservare. Dar nu e aşa, ceaţa dispare, buimăceala trece şi revenim la realitate, ne regăsim în ţara românească, ţară civilizată, înzestrată cu toate instituţiunele şi cu toate aparatele statelor moderne, cu un serviciŭ medical întins, cu spitale prin toate părţile, cu totul în sfîrşit care ne-ar fi putut pregati într'o bună dimineaţă, ca acuma de pildă

când facem aceste cercetări, o surpriză cel puţin surîzătoare dacă nu îmbucurătoare şi nu aceea, cea mai sfăşietoare, de a constata că partea populaţiunei noastre cea mai numeroasă, aceia care munceşte pentru noi şi ne dă pânea, e secerată pe o scară din ce în ce mai întinsă, ca şi cum ar sta la voia întîmplărei, ca şi cum nici o mână nu ar veni să-o sprijinească, să o ajute, să o aline, să o vindece.

Cum, avem un serviciŭ *regulat* (?) de vaccinaţiune şi într'un timp oare-care variola ne seceră colosala sumă de 2000 de copii pe an, avem spitale, inspectori sanitari, medici de judeţe, medici de plăşi, avem chiar (?) farmacii săteşti, şi nu putem ajuta cu alta de cât ca boalele să se lăţească tot mai mult, şi să secere tot mai mult, să ajungem la proporţii care, aşa cum se arată ele, fără rezerva inferiorităţei faţă cu realitatea, sunt îngrozitoare?

Şi care să fie pricina că acţiunea atâtor elemente, menite a lucra în bine numai şi cu folos, nu face din potrivă de cât să ajute rĕului să-şi ia stăpânire din ce în ce mai despotică?

Pricina e, vom spune-o pe faţă, şi proiectul de modificare al D-lui dr. Felix ne-o va dovedi pe deplin, că tot ce s'a făcut, că tot ce se face e nechibzuit, nestudiat, că rĕul a fost atacat în tot-d'a-una cu rachete şi cu cartuşe oarbe, că nici odată nu s'a căutat lovirea rĕului în inimă, că totul s'a mărginit în constatare de rele foarte întristătoare, dar în nici o încercare de stîrpirea lor.

Sistemul acesta de luptă înseamnă a te face punte pentru ca duşmanul să înainteze tot mai mult, înseamnă a te pune la îndemâna lui ca să te lovească la sigur.

În nechibzuiala mijloacelor de luptă trebue găsită pricina, deci.

A învinovăţi pe ţĕran de pildă că fuge de medic, nu e de ajuns, trebue să vedem pentru ce fuge; a spune iar că nu ştie să trăiască în condiţiuni higienice, e *cel puţin* o copilărie.

Voiŭ cita, în această privinţă, câte-va rîndurĭ tot din lucrarea d-rului Mendonidi,—lucru pe care îl confirmă chiar rapoartele şi cercetările D-lui dr. Felix:

„Purtarea ţĕranului nostru este în parte explicabilă prin ineficacitatea mĕsurilor medicale pe care el le-a vĕzut practicându-se.

Fiind că medicul din lipsa timpului nu i-a determinat un diagnostic exact, fie chiar în cazul când acest diagnostic a putut fi precizat, lipsa medicamentelor a pus în imposibilitate executarea unui tratament curativ, fie că chiar în condiţiuni excepţional de favorabil, că medicamentele aŭ stat la dispoziţie, starea ţĕranului de mizerie nu i-a permis să ducă traiul indicat omului debilitat de boale.

Pentru o însănătoşire deplină, el în tot-d'auna a fost nevoit să vadă că ajutorul medical este atât de princios ca şi al ori cărui şarlatan saŭ nepriceput.

Căci ştiut este că un tratament pentru a fi eficace necesită *medic, medicamente* şi *îngrijire*; ţĕranul are din fie care aceste atât în cât să aibă dreptate când spune că nu are nimic. Lipsa de mĕsuri administrative causează în populaţia rurală adevĕrate decimări."

Mărginindu-ne la această desfăşurare tristă de cifre şi de fapte ne contestabile, vom căuta a arăta în articolele viitoare pricinele diferitelor boale infecţioase ce distrug populaţia rurală cum şi mijloacele ce s'ar putea întrebuinţa spre a le combate, făcĕnd în urmă comparaţia între aceste din urmă şi cele ce se propun prin proiectul de modificare elaborat de directorul general al serviciului sanitar.

Dr I.

POLITICA EXTERNA

Panamino

Bacteorologia modernă a luat în ultimul timp un avînt mare şi nevisat de savanţii noştri. Cât timp se discuta în lumea ştiinţifică numai despre microorganismele ce se găsesc în apă, bere, corpul nostru, alimentele noastre, etc., omenirea profană în de ale Bacteorologiei rĕmase liniştită şi nepăsătoare.

Din momentul însă în care s'a descoperit şi micro-organismele ce produc fermentaţia social-politică în viaţa popoarelor, toată lumea s'a alarmat şi o dücem într'o agitaţie continuă.

Cancelarului german D. Caprivi i-a fost dat anul trecut să descopere baccilul nemulţumirei generale: *Pressa*.

De atunci, Bacteorologia politică a făcut progrese şi azi am ajuns la un noŭ baccil, în legătură şi înrudit cu baccilul nemulţumirei generale. Este baccilul scandalului, cunoscut sub numele de *Panamino*.

Asupra mediului care îl prieşte şi în care se desvoltă de minune, nu mai avem de pierdut multe cuvinte. Este organizaţia burghezească. Acest baccil nu ţine seamă de forma politică a unuĭ Stat ci numai şi numai de întocmirea socială şi ca să dovedim aceasta, credem că e destul a spune că actualminte bântue aproape cu aceaşi furie o republică şi o monarchie, pe Franţa şi Italia.

Mare frică a coprins şi pe cele-l-alte ţĕri—căci toate sufer de aceiaşi întocmire socială—ca să nu se molipsească, şi mari precauţiuni se ieaŭ de către toţi în vederea isbucnirei epidemice de scandaluri, căci încă mai mult de cât baccilul virgula, Panamino resistă foarte bine şi trigulul şi poate isbucni pretutindeni şi ori când. Spre liniştirea publicului însă trebue să spunem că Panamino şi-a ales de astă dată de sediŭ băncile, marele întreprinderi financiare şi parlamentele. El se află acum ascuns mai cu seamă în hârtia pe care se tipăresc acţiile şi bonurile de Stat precum şi marile împrumuturi internaţionale. În Franţa şi Italia acest baccil a atacat până şi mandatele de deputat şi portofoliile ministeriale.

Asupra măsurelor de stârpire, savanţii noştri sunt de păreri diferite. Koch, Petenkoffer şi Felix cu toate acestea sunt neputincioşi faţă cu Panamino, căci carantinele şi accidul carbolic nu fac nici două parale. Dovedit e însă până acuma numai atât că o formă de stat mai democratică înlesneşte foarte mult stârpirea acestui baccil. Republica franceză de pildă a înstituit o anchetă parlamentară şi are deja de înregistrat frumoase succese în lupta de combatere a epidemiei scandalului. În monarchica Italie se caută din potrivă să se facă lucrurile muşama, saŭ basma curată, cum se zice la noi.

D. Giolitti a cerut amânarea pe trei luni a institutirei anchetei parlamentare şi a tuturor interpelărilor în chestia băncei romane şi majoritatea Parlamentului italian i-a acordat acest termen. În aceste trei luni mult clor şi săpun se va întrebuinţa pentru spălarea şi desinfectarea rufelor murdare.

Cetitorul român poate vedea şi de aici că forma republicană e mai bună. Ea nu-l scuteşte de epidemia ce se datoreşte baccilului Panamino, căci cum am zis, naşterea şi desvoltarea acestui micro-organizm se datoreşte alcătuirei sociale, dar îl înlesneşte foarte mult combaterea flagelului.

Grăbească-se dar cetitorul român până a nu isbucni şi la noi epidemia scandalului, să ceară cu insistenţă forma de guvernămînt republicană.

C. N

ACTE OFICIALE

D. Victor Zamfirescu este admis în cadrele corpului technic al Statului cu gradul de inginer ordinar clasa III, iar D. Paul Florescu este înaintat la gradul de conducător clasa II în acelaşi corp.

*

D. I. V. Socec, comerciant librar, a fost confirmat membru al camerei de comerţ din Bucureşti, în locul D-lui Ioan Marghiloman, decedat.

*

D. Nicolae I. Boncescu, ajutorul sub-prefectului plăşei Coşula din judeţul Dorohoiŭ, este autorizat a constata contravenţiunile la legea timbrului şi înregistrărei, în conformitate cu legea şi instrucţiunile relative.

INFORMAŢIUNI

Un asasinat nepedepsit

Este aproape o lună de zile de când am denunţat pe Costake Mihai, primarul comunei Urlueni din judeţul Teleorman, care a bătut, în localul primăriei, pe locuitorul Neagu Andrei, până ce acesta a murit.

Monitorul Oficial, **care este atât de vorbăreţ, când este vorba de a spăla hoţiile prefecţilor şi ale primarilor catargişti, nu ne a dat nici o desminţire, dar nici nu am aflat că asasinul a fost dat judecăţei.**

Pentru guvernul conservator se vede că viaţa unui mojic de ţĕran nu cântăreşte mai mult de cât aceea a unui câine!

Trăiască Lascar Catargiu! El a inaugurat era asasinatelor! El le acoperă cu autoritatea sa!!!

Cu începere de la 1 Aprilie, aproape 40 de posturi se vor declara vacante la ministerul de finance.

Avis amatorilor!

De vr'o cât-va timp Brăila pare că a devenit reşedinţa tutulor hoţilor şi spărgătorilor de case din ţară. Căci nu e săptămână în care să nu se comită în acest oraş câte o spargere îndrăzneaţă.

Duminecă seara mai multe spargeri îndrăzneţe s'aŭ comis în chiar centrul cel mai frecuentat al oraşului, în piaţa Sfţii Arhangheli şi în strada Galaţi.

Introducĕndu-se prin confiseria modernă şi prin teatrul Concordia, spărgătorii aŭ spart pĕretele locuinţei D-lui frizer-parfumeur Spataropulo, furându-i două mii de lei şi mai multe parfumuri; de la fraţii Anino aŭ furat mai multe sticle de coniac; de la cofetăria moderna vr'o 30 perechi de cărţi, câţi-va franci şi mai multe prăjiturĭ.

Bine înţeles că hoţii n'aŭ putut fi prinşi încă şi nici nu vor fi prinşi, căci după toate semnele hoţii sunt în înţelegere tainică cu poliţia.

Când chiar poliţia Brăilei este un cuib de hoţi atunci n'are nimeni să se mire de desele spargeri din acest oraş.

Reamintim cetitorilor noştri, că diseară D. deputat Mişu Săulescu va vorbi la Ateneŭ despre *Cestiunea Socială.*

La 30 Ianuarie se va juca pe scena Teatrului Naţional din Iaşi piesa D-lui Rădulescu-Niger: *Printre vecini.*

În ziua de 22 Ianuarie orele 8 p. m. se va ţine în localul societăţei studenţilor în medicină întrunirea generală anuală a asociaţiei revistei medicale *Spitalul.*

Se va expune mersul material şi ştiinţific pe anul expirat şi se va alege noul comitet de redacţie.

Sâmbătă seară va avea loc în sala Băilor Eforiei splendidul bal organizat de societatea generală *Gutenberg* a lucrătorilor tipografi din România.

Suntem siguri că publicul capitalei se va grăbi a lua parte la acest bal unde diferite suprize sunt rezervate vizitatorilor.

De alt-fel e cunoscut că balul tipografilor e unul dintre cele mai reputate şi unde cu adevĕrat se petrece minunat.

JEAN ALESSON

Muzicantul surd

Muzicant gata să cadă mort ţeapăn la sunetul unei note false, artist în stare să exprime prin muzică sentimentele sale cele mai obicinuite. Pommery, care nu avusese parte de premiul pentru Roma, se tîrîia în mizerie, în ciuda îndemnărei sale, din cauza că nu ştiuse să-şi facă nume.

O duzină de partiţiuni de ale lui şi treizeci de bucăţi se îngălbeneaŭ pe la directorii de teatre şi pe la editori. În schimb, el orchestra în umbră şi ca să nu moară de foame, muzica operetelor unui confrate cu renume.

Invitat ca virtuos pe la burghejii mărunţi de prin Paris Pommery se hrănia cu îngheţată. Semăna talent de două-sute de franci, şi culegea... de două-zeci de bani sirop; apoi se întoarcea acasă în catul al şeselea, tremurĕnd de-i clănţeneaŭ dinţii iarna, leoarcă de sudoare vara, neavĕnd drept ori-ce monedă de cât complimentele mângâetoare ale stăpânilor casei.

* * *

Într'o zi norocul trecĕnd pe lânga sĕrmanul nenorocit, faimoasa roată îl stropi. O picătură de aur îi sări pe obraz. Muzicantul nostru se vĕzu angajat ca şef de orchestră de către directorul unui mare caffé-chantant din oraşul Saint-X.

Îşi înhăţă cutia cu vioara—cânta din toate instrumentele—puse într'ênsa şi cămaşa-i a doua, şi tot odată cea din urmă, şi sări fără alte bagaje într'un vagon de clasa a treia. Glasa a patra nu este.

Peste puţin timp reputaţia lui de muzicant minunat, se întinse în tot oraşul. Muncea cu dragoste, dresă mica-i bandă, inoculă exactitatea notelor în gâtlejurile cele mai îndărătnice; isbuti chiar, ni s'a afirmat pe onoare, să facă pe femei a cânta după măsură, în scurt, sub îndemnul lui, toată lumea ajunse bun muzicant. Pommery ar fi făcut să cânte şi pisica teatrului.

Atâta silinţă şi renume făcu să curgă ca ploaea cererile de lecţiuni. Nici nu mai putea ajunge la toţi. Nu numai o burgheză frumoasă trebui să cunoască „cu câştig şi pagubă" cele mai gingaşe zimbete a lui. Într'un cuvînt, Pommery cunoscu adorabilele beţii ale succesului

Nu ţinură mult.

O catastrofă îl zdrobi, frigurile cerebrale îl opriră scurt în calea sa, şi-l ţintui în pat.

Fu îngrijit, vindecat, dar când se sculă, era lovit de surzenie.

Surd, el, muzicant! Surd înaintea pianului pe care îl lovea plin de patimă, dar din care nici o notă nu ajungea până la urechea lui. Sărmanul, nu putu să nu plângă.

* * *

Ce să facă? Se plângea, fără ca el singur să se audă, umbla prin casă, apoi cădea împietrit, zdrobit, în fotoliul sĕŭ de convalescent.

Într'o seară, pendula arată şeapte ore şi trei sferturi. Se sculă repede, îşi puse cravata albă, se îmbrăcă, apoi se duse ca un nebun la teatrul sĕŭ.

Îndată ce fu vĕzut ieşind de sub scenă şi arătându-se în orchestra sa, întreaga sală salută cu mânile reînvierea şefului el de orchestră favorit. Muzicanţii, de care era iubit, adăogară ovaţiunea lor la a publicului.

Sărmanul artist nu auzi nimic, dar vĕzu, izbucnirea acelui ocean de mâni simpatice, îl emoţionă până în adâncul sufletului; se închină respectuos, se urcă la pupitrul sĕŭ pe care îl udă cu două lacrimi.

Pommery se aşezase încetişor, şedea nemişcat, buimăcit.

De o dată, zări între culise clopoţelul regisorului. Acest clopoţel se mişca ca şi în frumoasele serĭ de odinioară. Deschise caetul; o aruncătură de ochi îl ajunse ca să vadă ce are să cânte, o bucată din *Les Dragons de Villars*; lovi pupitrul cu arcuşul, se întoarse la stânga, apoi la dreapta, vĕzu orchestra gata, unu, două muzica începu a preluda pentru romanţa:

Jolie, jolie
On ne m'avait jamais dit cela.

Domnişoara Zildali intră în scenă, Pommery îi dădu semnalul, urmă măsura matematiceşte, ast-fel că mişcarea buzelor cântăreţei ad mergea după dînsa—executarea împreună de altera ori această gingaşe bucată!—şi amândouĭ puseră tot sufletul lor; executarea fu aşa de pătrunzătoare în cât publicul o bisă.

O cânţonetă urmă, apoi alta, fără nici o greşeală. Era pentru artist o „reintrare" minunată. Obicinuiţii, încântaţi, făceaŭ asemenea să se biseze şi triseze boch-urile; directorul, jubilând, trimise pentru toată trupa, şampanie ca la zile mari.

* * *

Totul merse admirabil, până la sfîrşit. Serata fu din cele mai frumoase.

Şeful orchestrei se duse cum venise, ca un nebun, se întoarse acasă, se culcă şi adormi.

A doua zi, încredinţă repetiţiile subşefului, învĕţă pe derost cuvintele cânţonetelor, şinse lui teamă, se făcu posomorit, gânditor şi tăcut. Toate acestea fură puse în socoteala boalei. Şi Pommery se ţinu bine timp de trei săptămâni.

Căvătoria, care scăpă pantomimele ordinare, îl perdu pe dênsul. Primul sĕŭ fligornist se însură, şi trebui să fie înlocuit; dar înlocuitorul, poftit la prânzul de nuntă, toastă cu atâta entuziasm în cât, ne mai fiind în stare să cuvinte, trebui să fie înlocuit la rândul sĕŭ. Pupitrul rămase în sfîrşit pe seama unui nenorocit care sufla în trîmbiţa lui ca un desperat.

Publicul se supără, flueră; orchestra încetă; dar, o! nenorocire! Pommery bătea înainte tactul.

Directorul alergă să-i facă observaţii pe care el nu le auzi. În scurt, pozna era gata.

A doua zi, Pommery şezu acasă.

De milă, membrii unei societăţi îl însărcinară să mai îndulcească cu muzică nouă o revistă de amatori, redactată de unul dintr'înşii.

Pommery avu inspiraţii uimitoare, admirabile. Se vorbi de ele. Presa intonă imnurile sale puternice, şi Pommery fu de atunci încolo cunoscut ca compozitor.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

3)

PRIMUL AMOR AL LUI LASCAR

El îşi închipuia că zîna surprinsese acest parfum discret al iubirei lui, că'l preţuia, că'l găsea pe gustul ei, şi că într'o zi era să-i mulţumească, — în ziua când întâmplarea va aduce aşa lucrurile în cât să î apropie.

Întâmplarea! Fireşte, — nu a fost, din toate timpurile, singura putere care a deslegat toate, a legat, a rupt şi a înnodat?

Simţea bine că nu avea curagiul să îi înainteze, să „bruscheze"; — avea destul curaj doar să iubească o aşa fiinţă...

În acea seară avu presimţirea că zina o să fie la teatru...

Se pipăi în buzunar...

Tot îi mai rĕmase ceva...

Şi apoi.. amorul cere jertfe...

Presimţirea!... Ciudat lucru mai e şi acest fel de a doua vedere în om!

La teatru.. era şi D-na Dafinopolu!...

Schimbă biletul de stal şi luă altul aşa ca să poată fi în dreptul fericitei loji... într'un loc din care să o poată gusta mai de aproape cu ochii ca pe o roadă atrăgătoare din grădina vecinului...

La drept vorbind, D-na Dafinopolu nu era tocmai o roadă din grădina vecinului, proprietate a altuia.

D-na Dafinopolu era vĕduvă.—cea mai plăcută stare pentru o femee de spirit şi cea mai atrăgătoare pentru un bărbat care nu vrea să riste nimic.

Da, acum o vedea bine, Moinoiu. Ochi mari albastri cu gene lungi... Pĕr blond care cădea pe frunte în creţuri nebunatece... O pieliţă albă,—mai mult, fără pudră;— pe de margini acel pufuşor delicat ca al piersicei dată în pârgă; oval admirabil, ca figură; legătură minunată cu gâtul,—şi un sîn...

A! dacă are ceva frumos femeea, apoi e sinul şi ochii,—când îi are frumoşi!...

Şi nu mai putea sărăcuţu de el uitându-se într'acolo, de drag s'o privească şi s'o admire...

Doamne! într'un rînd a şi fost lornat... Da, da, lornat... Ce? Par'că n'a avut şi el direcţiunea mititicuţei lornete de sidef?...

Lucru firesc, de vreme ce D-na Dafinopol îl observase...

Iar în aceeaşi linie cu el... în vreme ce mânca cu ochii pe zina, era mâncat la rîndu-i de nişte ochi ironici, — de ai lui Voroiu.

— Te am înţeles acuma, sufletu,—mormoia Voroiu... Hm! la bun lucru îţi saltă inima... Numai de!... Îi cam lungă distanţa de la Cer la pămînt!... De la sărăcuţ... la bogătaş... Ori cum nu e tocmai lungă de la femee la bărbat. Şi diavolu nu face biserici!... Totuşi D-na Dafinopolu e o femee cum nu's toate,—e femeea căreia să se închine acela ce cu adevĕrat se simte om de inimă... Oameni de inimă tot se mai găsesc; femei ca dînsa, puţine, şi ca e din aceste puţine... De! suflete bădiţă, — ştiu eŭ?... Mâtincă o să rĕmâi tot unde eşti...

A doua zi, Voroiu întâlni pe cei-lalţi prieteni ai sĕi şi le spuse pricina schimbărei amicului lor Lascar Moiniu, — iar un zimbet ciudat îi trecu pe buze, cu sclipire a unui gând ascuns ce atunci îi trecuse din minte.

*

Era o lună ca ziua.

C'o melancolie plină de farmec îşi rĕversa lumina din azuriile sale înălţimi, peste laşii care începuseră s'adoarmă.

Totul era alb sub omĕtul proaspĕt de dimineaţă,—de un alb poetisat de lumina palidă a lunei.

În depărtare s'auzea din când în când zornăitul zurgalăilor care întrerupea liniştea de pustiŭ a mahalalei, ţi-şi deştepta luarea aminte printr'o clipă, două.

Lascar Moiniu, de la fereastră, îşi pierdea privirile pe valea albă şi tăcută.

Dormea frumoasa, dormeaŭ cetăţuia şi Galata în zîmbetul de raze ce le punea luna pe turnuri şi pe acoperişuri.

Dormea totul împrejuru-i...

El şi dorul lui veghiaŭ, în farmecul liniştei naturei, în pacea odăei lui calde, în rĕsfrângerea razelor lunei care îşi culcase un mănunchiŭ d'alungul sobei; şi sta cu zîmbetul pe buze, rĕsfringere a luminei sufleteşti ce o revĕrsase într'însul un vis dulce şi ademenitor.

Dinaintea lui, părînd uitată, zăcea pe jumĕtate desfăcută, o scrisoare ale cărei câte-va rîndurĭ negre, mĕrunt scrise, se adânceaŭ în îndoitura hârtiei.

În pod se auzea din când în când câte-o ronţăitură uşoară,—de sigur a vr'unui şoricel neastâmpărat; din când în când trosnea vre unul din lemnele din sobă când flacăra îl pătrundea; din când în când câte o trosnitură pe sub podele, ori în tinda casei...

Asemenea mici sgomote însă nu-l întrerupeaŭ visăria.

Mult ar fi stat aşa, contemplând valea iară s'o vadă, trăind numai în lumea din el, — dacă n'ar fi trecut o sanie pe sub fereastră.

Atunci, în mişcarea ce făcu, privirea-i căzu pe scrisoare şi o luă repede cu amândouă mânile, sorbind-o cu ochii.

Ce hârtie parfumată, — ce cuprins şi mai parfumat care'l îmbăta, îl ameţea, îl tăcea numai fiori:

Domnule,

„Privirea e un magnet puternic: de ori cât de departe ar porni... atrage o altă privire... pe a femeei către care se îndreaptă. Te-am presimţit întâiŭ, — te-am zărit apoi, te-am înţeles şi te-am deosibit. Dacă mĕ ghiceşti cine sunt, scrie'mi „*poste-restante*" pe iniţialele numelui meŭ... şi... cine ştie...."

Moiniu sărută scrisoarea, înroşindu-se, cu tîmplele în svicnire, cu inima în bătăi de foc.

— Cum să nu te ghicesc! gândi el, rîzând cu ochii, cu inima, cu gândul.

Te ghicesc, femee adorată, vis întrupat din visurile mele de aur!.. Te ghicesc şi'ţi voiŭ dovedi cu scrisoarea mea...

Se aşeză tremurând de emoţiune, cu gâtul ars de focul iubirei lui, înghiţând des şi par'că înnecându-se.

Ideea c'o să ajungă în sfîrşit la D-na Dafinopolu îl potopia.

(Va urma).

Astăzi valsurile și romanțele luĭ sunt dintre cele maĭ căutate.

— Sunt surd, zice el adesea, dar vedețĭ câte mulțumirĭ cereștĭ am în schimb: nu maĭ aud pe vecina mea urlând *Traviata*, nu maĭ aud bârfiind pe venerațiĭ meĭ maeștri. Surzenia are farmecele sale.

Și de când e surd, Pommery câștigă maĭ mulțĭ banĭ cu muzica. **E. V.**

DIFERITE ȘTIRI

DIN ȚARA

Temperatura Observațiunea caseĭ **A. Menu et C-nie.** opticianĭ. Calea Victoriei 83, pe ziua de 21 Ianuarie *1893*.

Miezul nopțiĭ . . . . . . — 7
7 ore dimineața . . . . . — 5.5
Amiazĭ. . . . . — 0
Inălțimea barometrică . . 757
Starea ceruluĭ : bună.
Barometru scade.

*

La concursul de patinagiŭ din Cișmegiŭ, atât la 1 rond cât și 4 ronduri împrejurul laculuĭ, D-niĭ: Mișu, G. Sfetea și Iosefi.

*

Societatea *Armonia* va da în sala Hugo, în seara de 22 Ianuarie un mare bal aniversar în folosul fonduluĭ societățeĭ.

*

Din Breslaŭ ni se depeșează că erĭ a murit ducele de Ratibor președintele landtaguluĭ prusian și tovarășul în murdăriile afacereĭ Strusberg al luĭ Anton de Hohenzollern, tatăl Regeluĭ Carol I.

*

Vinerĭ seara membriĭ societățeĭ studenților în științele politice și administrative se întrunesc în sala facultățeĭ de drept spre a alege noul comitet și a discuta și alte cestiunĭ importante.

*

Sâmbătă a venit înaintea curțeĭ de apel secția III din capitală procesul intentat de D. B. Secăreanu fraților Șaraga librarĭ din Iașĭ pentru copierea unor portrete istorice.

D. N. Kirilov a pledat din partea D-luĭ Secăreanu și D. C. Mille din partea fraților Șaraga.

Curtea a amânat pronunțarea sentințeĭ pentru Mercurĭ obligênd pe părțĭ a presenta conclusiunile în scris.

Erĭ curtea a respins ca nefundată cererea de despăgubire în valoare de 8.000 leĭ pe care o formulase avocatul D-luĭ Secăreanu, sfărâmând ast-fel hotărîrea tribunaluluĭ comercial care condamnase pe frațiĭ Șaraga la 50 leĭ despăgubirĭ.

*

DIN STRAINATATE

Erĭ s'a deschis parlamentul englez.

Discursul tronuluĭ constată relațiunile amicale cu toate statele streine, relațiunĭ favorabile pentru menținerea păciĭ. El declară că mica sporire a efectivuluĭ trupelor engleze în Egipt nu va aduce nicĭ o schimbare în politica Engleză. Kedivul și-a exprimat în terminĭ satisfăcătorĭ intențiunea de a rĕmâne credincios obiceiuluĭ de a conferi cu guvernul englez despre afacerile politice. Discursul anunță un proiect de lege, care modifică sistemul guvernamental; acest proiect tinde a mulțumi poporul irlandez și a procura Parlamentuluĭ putința de a garanta pe viitor puterea și unitatea Imperiuluĭ britanic, Regina anunță de asemenea un proiect de reformă electorală.

*

Ni se telegrafiză din Atena că un cutremur puternic de pămînt s'a produs erĭ dimineață la Zante. Maĭ multe case aŭ fost rĕsturnate și toate cele-l-alte nu maĭ pot fi locuite. Două persoane aŭ fost omorâte și maĭ multe alte rănite. Panica e foarte mare; sguduiturile continuă. Guvernul a trimes ajutoare.

*

Greva lucrătorilor de la fabrica de arme din Budapesta continuă. Poliția pentru a intimida pe greviștĭ a arestat erĭ pe treĭ lucrătorĭ carĭ se pretinde a fi căpeteniile greveĭ. Greviștiĭ aŭ huiduit pe niște agențĭ secrețĭ polițieneștĭ carĭ se strecuraseră printre lucrătorĭ și-ĭ îndeamna la excese spre a compromite caracterul pacînic al greveĭ.

Solidaritatea cea maĭ perfectă domnește în rîndurile greviștilor.

*

In Reichstagul german comisiunea militară a început discuțiunea pe articole a proiectuluĭ militar; ea a adoptat propunerea de a însărcina o sub-comisiune de șeapte membri pentru a studia partea financiară a proiectuluĭ.

*

File rupte din Album

Anul este un mormênt și un leagăn în acelașĭ timp, adese orĭ amândouĕ goale.

Carmen Sylva

*

Ce bogată este omenirea în ideĭ și ce săracă este istoria în fapte. Adevĕrata istorie ar fi istoria lucrurilor întêmplate.

T. Maiorescu

*

Un amor care se sfârșește cu amiciția nu a fost amor.

M. Eminescu

*

Când inima privește puterea sa, ea se simte mărită și este fericită.

Spinosa

* * *

Un ultim cuvênt

— *Am auzit de căsătoria ta* — zice un tînĕr amiculuĭ sĕŭ — *și m'a mirat.*

— *Ce vreĭ tu, o datorie de inimă!*

— *Cum?*

— *Da!...... singura datorie ce maĭ pot plăti.*

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Urmarea ședințeĭ de la 20 Ianuarie 1893

D. N. T. Pop, crede că guvernul a voit maĭ mult să vie cu un proiect de lege care să mărească contribuțiile; însă neputênd face aceasta, s'a mulțumit cu un proiect care să modifice legea de constatarea contribuțiunilor, care să-ĭ dea destulă putere.

Recursul la Curtea de Casație, în această materie, nu va aduce nicĭ o îmbunătățire cum se pretinde.

Cere să se respingă acest proiect de lege asupritor și nefolositor în orĭ-ce caz.

D. I. M. K. Epureanu, se miră că D. Pop se ridică cu atâta furie în contra acestuĭ proiect și caută să justifice măsurile ce se iaŭ printr'însul.

Sfîrșește rugând Camera să transforme opera guvernuluĭ și a comitetuluĭ delegaților, într'o operă definitiv legislativă.

Un incident.

In discuția generală, după D. Epureanu, era înscris D. Dimitriu, deputat de Vlașca.

Când veni rîndul D-sale nu se maĭ afla în Cameră. Opoziția face caz de această dispariție.

D. C. I. Stoicescu se miră că D. Dimitriu a dispărut așa fără veste, după ce deja ceruse cuvîntul. D. ministru de finanțe l'a chemat pe la banca ministerială, i-a șoptit câte-va cuvinte, și îndată deputatul s'a făcut nevĕzut. Cum se explică aceasta?

D. Menelas Ghermani protestează contra aceste procedărĭ *nedemne*, de a pune pe socoteala altora lucrurĭ neadevĕrate, și spune că D. Dimitriu într'adevĕr a trecut pe la banca D-sale și l'a întrebat numaĭ despre ce are de gând să vorbească. D. Dimitriu i-a spus că vroește a propune să se fixeze fonciera după prețul loturilor vîndute la țĕranĭ.

D. Ghermani adaogă că și D-sa e de această părere.

D. C. I. Stoicescu caută să explice de partea cuĭ e procedarea *nedemnă*, dar e întrerupt atât de ministru cât și de Cameră.

D. I. T. Dimitriu explică pentru ce a dispărut din Cameră, spunênd că a fost chemat pentru a se consulta într'o afacere cu Creditul fonciar urban.

Declară că nu este contra proiectuluĭ care se discută acum, dar vroia să propună ca fonciera să nu fie egală, ci să se fixeze după prețul vînzĕreĭ loturilor la țĕranĭ. Convingêndu-se însă că e greșit, propune ca fixarea fonciereĭ să se facă de către niște comisiunĭ compuse din marĭ proprietarĭ de prin alte județe de cât cele în care se fac constatările.

D. C. I. Stoicescu, cere ca guvernul să renunțe la pedepsele pe care le pune în proiectul ce a prezentat, căcĭ ele sunt niște inovațiunĭ nenorocite.

Se pune la vot legea pe articole și se votează fără discuție articolele I, II, IV și V.

La art. III, D. C. I. Stoicescu propune un amendament prin care se suprimă pedepsele.

La art. VI, D. Em. Porumbaru cere cuvêntul, dar declară că nu va vorbi până ce nu se va constata dacă e Camera în numĕr, saŭ ba.

După o scurtă examinare, D. președinte general Manu, declară că într'adevĕr Camera nu maĭ e în numĕr, și decĭ ridică ședința la orele 5.

Urmarea discuțieĭ astăzĭ.

Ședința de la 21 Ianuarie 1893

Ședința se deschide la ora 1 jum. sub președenția D-luĭ general Gh. Manu.

Prezențĭ 98 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

Se votează recunoașterea calitățeĭ de cetățean român D-luĭ Gheorghe Ioan, din Focșanĭ, și a D-luĭ Gheorghe Pancu, din Ploeștĭ.

Se votează indigenatul D-luĭ Paul Negreanu.

SENATUL

Urmarea ședințeĭ de la 20 Ianuarie 1893

D. Dim. Sturza critică proiectul de lege actual împreună cu două proiecte anterioare asupra tocmelilor agricole ale D-lor Carp și Styrbeĭ. Apoĭ spune că legea ce se prezintă este robia țĕranuluĭ și că prin ea se face un mare pas înapoĭ.

D. P. Carp ministrul domeniilor, maĭ întâiŭ critică pe liberalĭ rĕspunzênd D-lor Aurelian și Sturza și apoĭ își susține legea. De asemenea rĕspunde și D-luĭ Panu pe care-l crede prea înaintat.

La ora 5 și jum. ședința se ridică.

Ședința de la 21 Ianuarie 1893

Ședința se deschide la orele 3 sub președenția D-luĭ Gh. Cantacuzino.

Prezențĭ 87 senatorĭ.

Se fac formalitățile obicĭnuite.

La ordinea zileĭ urmarea discuțiuneĭ asupra legeĭ tocmelelor agricole.

D. G. Vernescu critică maĭ întâiŭ procedarea D-luĭ Carp de a presenta D-sa legea și nu D. L. Catargiu, care este ministru de interne. și care singur se poate amesteca și privighea la executarea legeĭ.

D. Vernescu spune că reforma de față nu poate fi numită *reformă*.

Critică desvoltările discursuluĭ D-luĭ Carp de erĭ, în care a spus că dacă nu se va vota proiectul atuncĭ vor fi catastrofe interne și externe.

Ultime Informații

Ni se asigură ca pozitivă știrea, că faimosul prefect Poppesco din Teleorman va fi în curênd înlocuit. Această înlocuire este numaĭ o cestiune de câteva zile.

Cauza acesteĭ înlocuirĭ este președintele Curțiĭ cu jurațĭ din T.-Măgurele, care a formulat D-luĭ L. Catargiu, un șir întreg de plîngerĭ în contra luĭ Poppesco și a administrațieĭ sale.

D. I. I. Petrescu, șeful portăreilor Curțiĭ de apel din Bucureștĭ, s'a prezentat la redacția noastră și ne-a dat următoarele lămurirĭ privitoare la articolul publicat erĭ și intitulat: *Abuzurile șefuluĭ portăreilor*.

Se susține că taxa de *60 banĭ* pentru facerea procesuluĭ verbal când partea lipsește, nu s'a perceput de cât de la venirea mea ca șef al portăreilor, este inesact, pentru că această taxă s'a perceput tot-d'a-una, eŭ însă am luat dispoziția ca orĭ de câte orĭ nu se încheie proces-verbal să se înapoeze părțiĭ taxa, pentru care am și tipărit dispoziția în registrele corpuluĭ de portăreĭ, *eu litere marĭ*.

Procesele-verbale de predarea citațieĭ aŭ drept de restituire când nu se fac, aceasta pentru înlesnirea părților, restituirele de taxe se fac în moment ce partea se presintă, din registre se constată că adesea orĭ s'a restituit taxa părților ce se presintă, dacă nu s'ar percepe taxa pentru lipsa uneĭ părțĭ, cum ar rĕmânea cu îndeplinirea proceduri? de exemplu sunt *10 martorĭ*, dintr'ênșiĭ nu se găsesc *5*, cine plătește taxa?

Art. 29 din regulament zice că taxele citațieĭ se plătesc de reclamant odată cu depunerea petițieĭ de intentarea procesuluĭ, de unde reese că toate taxele, orĭ procesul-verbal de lipire în caz de lipsă, fiind relativ la citație, urmează a se îndeplini.

Din cele expuse maĭ sus se vede că mĕsura luată de D. I. I. Petrescu nu este abuzivă; din contră împiedică zădărnicirea termenelor proceselor.

Fața de presiunile, ingerințele și scandaloasele manopere și bătăĭ ale administrațieĭ și poliției din Roman, opoziția a renunțat de a maĭ susține vr'o candidatură la colegiu al III-lea în locul D-luĭ G. Bogdan, numit prefect.

Ast-fel D. Buicliu Bogdan, candidatul guvernuluĭ, este pe deplin stăpîn asupra situațieĭ.

Citim în organul guvernamental *L'Indépendance Roumaine*, următoarea informație:

Ministerul instrucțiuneĭ publice a însărcinat pe D. Lolliot să facă un dicționar român-englez și unul englez-român.

Ziarul francez nu ne spune cine va plăti această lucrare, dar lesne se înțelege că budgetul ministeruluĭ instrucțiuneĭ publice.

Ce ciocoĭ nerușinat a ajuns și Take Ionescu, care la 1887 — sunt abia cincĭ anĭ — insulta pe Carol I și dinastia Sa!

Budgetul Eforieĭ va prezinta în viitorul exercițiŭ un spor de aproape 500.000 leĭ la veniturĭ.

Acest spor se datorește scăderiĭ unor cheltuelĭ zadarnice și rearendăriĭ unor moșiĭ ale Eforieĭ.

Camerele vor lua vacanță până Miercurĭ.

Rugăm pe D. director al cancelarieĭ Cameri să pună odată la locul sĕŭ pe ușierul de la intrarea cancelarieĭ. Am primit numeroase plângerĭ contra acestuĭ bĕtrân nebun, care nu numaĭ că nu dă cărțile de vizită ce se trimit deputaților, dar și insultă pe ceĭ carĭ aŭ afacerĭ acolo.

Sperăm că D. Director nu aprobă această purtare și că pe viitor va scuti publicul de astfel de neplăcerĭ.

Presupunem că *eminentul academician, delicatul erudit, spiritul rafinat, sufletul de artist atât de amorezat de geniul național*, D. Odobescu, e aranjatorul decorăreĭ stradelor Capitaleĭ pentru parada de Sâmbătă și de aceea îl rugăm să ne respundă: ce caută drapelele englezeștĭ și nemțeștĭ, care împodobesc arcurile ce se construesc pe stradele Capitaleĭ?

Nu strigă oficialiĭ că principele Ferdinand și cu soția sa sunt românĭ?

Noĭ am înțelege drapelele internaționale, numaĭ dacă oficialiĭ ar socoti pe Ferdinand și pe soția sa ca pe niște mosafirĭ streinĭ; alt-fel nu!

Sâmbătă 24 Ianuarie va apare negreșit ziarul *Moftul Român*.

Fără a voi să fim indiscrețĭ, putem spune că *Moftul Român* va câștiga foarte curînd simpatia publiculuĭ, prin originalitatea conținutuluĭ seŭ și prin modul, cu care redactoriĭ luĭ știŭ să spue adevĕrurile cele maĭ crude într'o formă spirituală.

Prețul unuĭ exemplar va fi 15 banĭ.

Ultime Telegrame

PARIS, 20 Ianuarie.—Comisiunea de anchetă a ascultat raportul sub-comisiuniĭ antreprenorilor; raportul conchide, că și al expertuluĭ Flory, că antreprenoriĭ aŭ primit ca beneficiŭ peste 77 milioane.

PARIS, 20 Ianuarie.—D. Waldeck Rousseau, apărătorul D-luĭ Eiffel, s'a servit de înțelegerea intervenită între lichidatorul companieĭ Panama și clientul sĕŭ pentru a proba că D. Eiffel nu comisese nicĭ un abuz de încredere.

PARIS, 20 Ianuarie.—O notă a „Agențieĭ Havas" declară că nu e exactă știrea despre plecarea uneĭ diviziĭ navale din Tulon spre Egipt sub ordinele amiraluluĭ Buge, cu instrucțiunĭ secrete. Această divizie se află de la 18 Ianuarie la Villefrancha sub ordinele amiraluluĭ Vignes.

ESSEN, 20 Ianuarie.—Azĭ dimineață s'a produs o explozie în mina Recklinghausen; sunt 17 morțĭ și 18 rănițĭ.

LONDRA, 20 Ianuarie. — Guvernul a declarat celor două Camere că speră că Kedivul va apreția importanța ultimelor evenimente. Declarațiunile vice-regeluĭ aŭ satisfăcut pe guvernul englez.

In toamna trecută, Franța a făcut Anglieĭ comunicațiunĭ amicale în privința ocupațiuniĭ Egiptuluĭ; negociațiunile nu sunt însă sfîrșite. In acest moment Anglia trebuie să-și îndeplinească o datorie, pentru că ea rĕspunde de ordinea și de pace în Egipt.

TEATRE-CONCERTE

21 Ianuarie

Teatrul National. — Diseară se va juca *Deputatul Tati* și *Nebuniile amoroase*.

Compania Lirică. — *Mam'zelle Nitouche*.

Sala Băilor Eforieĭ. — Diseară mare bal mascat. Mâine, Vinerĭ seara mare redută mascată; defileŭ pompos al măștilor. Bufet și saloane particulare la dispoziția amatorilor.

Circul Sidoli. — In fie-care seară marĭ representațiĭ.

Teatru Karageorgevicĭ. — Bal mascat.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională*.

BIBLIOGRAFII

A apărut de sub presă, **Volumul al doilea** din

Curs de Procedura Civilă

de

George G. Tocilescu

Laureat al Facultățeĭ de drept din Paris; Profesor de procedură civilă la Universitatea din Bucureștĭ; fost Profesor la Universitatea din Iașĭ, etc.

Acest volum, tratează despre *Procedura civilă propriŭ zisă*; coprinde 640 pagine, în 8, și se află de vênzare la autor, Bucureștĭ, Bd. Elisabeta, 58 (de asupra farmacieĭ Vârlănescu), la tipografia „Gutenberg" a D-luĭ Ioseph Göbl (Bucureștĭ, str. Doamneĭ 25), la principalele librăriĭ și la Grefele tribunalelor și curților din țeară.

Domniĭ abonațĭ, sunt rugațĭ a se adresa către posesoriĭ listelor în care aŭ subscris, spre a-șĭ primi exemplarele.

Orĭ-ce reclamațiune se va adresa la autor, până la 15 Februarie 1893.

Volumul III-lea, se va pune în curînd sub presă, și va trata despre *Căile de atac contra hotărîrilor*, *Procedura înaintea tribunalelor extraordinare*, *înaintea Inalteĭ Curțĭ de Casațiune*, și parte din *Execuțiunea silită*.

Liste de abonamente se vor găsi la Grefele tribunalelor și curților din țară. Prețul unuĭ exemplar pentru abonațĭ este de 10 leĭ, plătițĭ înainte, în loc de 15 leĭ. Abonamentele se pot face și *direct*, la autor, Bucureștĭ, Bulevardul Elisabeta 58.

*

Tratatul de Scrimă cu floreta și sabia al maestruluĭ de arme *N. St. Velescu*, profesor la scoala superioară de Rĕsbel, a fost aprobat de onor. minister de resbel pentru usul scoalelor militare și regimentare.

Pe lângă acest tratat maĭ este adăogat toțĭ terminiĭ de scrimă, teoria trageriĭ în țintă cu pistolul și codul duelului.

Prețul 5 leĭ.

Direcțiunea gener. a Telegraf. și Posteler

Se aduce la cunoștința generală că cu începere de la 1)13 Februarie curent se va pune la dispozițiunea publiculuĭ în toate oficiile postale din țară, livrete de recipise cu prețul de 2 leĭ exemplarul.

Aceste livrete, vizate de oficiul postal, vor putea servi pentru înscrierea obiectelor recomendate, simple saŭ cu ramburs, scrisorĭ cu valoarea declarată, mandate postale, colete cu saŭ fără valoare declarată saŭ ramburs și obiecte de messagerĭ interne și internaționale și vor ține loc de recipise, de oare ce impiegatul postal primitor, va certifica și sub-scrie în ultima coloană a livretuluĭ despre primirea obiectelor depuse.

Pentru obiectele înscrise și prenzentate cu livret, nu se vor maĭ libera recipise pe formular special.

Orĭ cine ar dori dar ca să aibă înscrise și certificate la un loc toate obiectele ce depune la poștă, poate obține acesta prin cumpărarea unuĭ livret de recipise.

Cursul pe ziua de 21 Ianuarie 1893

	Casă fondată în 1884	Cump.		Vinde	
4%	Renta amortisabilă	82	-5	83	50
5%	„ „	97	75	98	50
5%	Imprumutul comunal 1883	89	—	89	75
5%	„ „ 1890	90	—	90	75
5%	Scrisurĭ funciare rurale	94	75	95	50
5%	„ „ urbane	89	75	90	50
5%	„ urbane de Iașĭ	81	—	81	75
6%	Obligațiunĭ de Stat (Conv. Rurale)	101	50	102	25
	Florinĭ val. austriacă	2	10	2	12
	Mărcĭ germane	1	23	1	25
	Ruble hârtie	2	55	2	60

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 20 Ianuarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9.62
Imperialul	—
Livra turcească	10.83
Arg C. Pap	100--
Rubla	123.50
Anstalt	32.275
Renta perp. austr	98.80
aur „	116 50
aur ungară	114.60
argint austr.	98 30
Schimb asupra Londreĭ . . .	121 25
„ „ Parisuluĭ . . .	48.22
„ „ Berlinuluĭ. . .	59.35
„ „ Amsterdam . .	100.35
„ „ Belgieĭ. . . .	48.05
„ „ Italieĭ	46.20
Tendință.	

Bursa din Berlin

De la 20 Ianuarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16 24
Rentă R. aur 5%	98.20
C. F. R. „	102.80
R. aur 4 %.	83 90
Imprum. municipal Bucureștĭ .	97.40
Rubla	208.80
Disconto	187 40
Schimb asupra Londreĭ . . .	168.50
„ „ Parisuluĭ. . .	80.95
„ „ Amsterdam. .	168.70
„ „ Vieneĭ. . . .	168.05
„ „ Belgieĭ . . .	80.80
„ „ Italieĭ	77.55
Tendință.	—

Bursa din Paris

De la 20 Ianuarie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4\frac{1}{2}$ la sută . .	106 05
„ „ 3 „ „ . .	97.55
„ R. aur 5 „ „ . .	98.60
„ Italiană	91 37
„ Ungară 5	95.56
Ext. Esp	60.56
Imprum. grecesc.	3182.5
Bancă otomană	578.12
Datoria unif. Egipt	497 18
Loturĭ turceștĭ	89.37
Cec asupra Londreĭ	25 105
Schimb asupra Vieneĭ . . .	205.50
„ „ Amsterdam	206.12
„ „ Berlinuluĭ .	121.81
„ „ Belgieĭ . . .	$^7/_{32}$
„ „ Italieĭ. . . .	$3^{15}/_{16}$
Tendință.	

Bursa din Londra

De la 20 Ianuarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98^9/_{16}$
Banca română	$6^3/_8$
Schimbul asupra Parisuluĭ . .	25.30
„ „ Berlin. . .	20.52
„ „ Amstedarm .	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 20 Ianuarie 1893.	Franc
Renta franc 3 %	97.51
italiană	—
Banca otomană	578.12
Tendință.	—

Bursa din Francfort

De la 20 Ianuarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur. 5%	98 40
„ „ „ 4%	83 80

Tutela interzisuluĭ Theodor Pangal

Moșia Cozmina din Județul Prahova, plaiul Taleajenul, proprietate a D-lor Theodor, Alexandru și Balașa Pangal, se arendează de la 23 Aprilie 1893 în nainte, pe termen de 5 anĭ. Doritoriĭ se vor presenta la Domnul advocat C. Polysu, tutore aĭ interzisuluĭ, în Bucureșt, Strada Radu-Colomfirescu No. 9, unde se va ține licitație în ḑiŭa de 17 Ianuarie corent, la orele 2 după amiazĭ.

Licitația se va începe de la 6400 leĭ ce s'a oferit de la prima licitație din 3 Ianuarie corent.

Compania de Gaz din Bucuresci

AVIS

Pentru a înlesni introducerea gazuluĭ în locuințe particulare, prăvăliĭ, biurourĭ, ateliere, fabricĭ, stabilimente, etc. Compania Gazuluĭ are onoare de a aduce la cunoștința Onor. Public, că a luat decisiunea de a executa instalațiunĭ de gaz plătibile îndată cu gazul consumat în rate mensuale de leĭ 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18 și 20 după valoarea maĭ mare saŭ maĭ mică a fiecăreĭ instalațiunĭ în parte.

In urma platelor regulate acestor rate, instalațiunile respective devin proprietatea d-lor abonațĭ.

Pentru instalațiunĭ de o valoare de:

1	de leĭ	50—150	se va	plăti câte	4	leĭ	pe lună	ână	la achitare
2	„	100—150	„	„	6	„	„	„	„
3	„	150—200	„	„	8	„	„	„	„
4	„	200—250	„	„	10	„	„	„	„
5	„	250—300	„	„	12	„	„	„	„
6	„	300—350	„	„	14	„	„	„	„
7	„	350—400	„	„	16	„	„	„	„
8	„	400—450	„	„	18	„	„	„	„
9	„	450—500	„	„	20	„	„	„	„

Pentru instalațiunĭ al căror cost va întrece suma de 500 leĭ ințelegerĭ speciale se pot lua la direcțiunea Companieĭ de Gaz.

Sperăm că Onor. Public se va grăbi a face us de această însemnată înlesnire.

Director, **Tassain.**

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24